

Orden, eller at der er fæet den mindste No-
den, der kunde bringe Betænkelse ved at
lade det passere.

Ordføreren: Jeg skulde, med Hensyn
til hvad der er bleven hirtet af min ærede
Sidemand, dog henlede Opmærksomheden paa,
hvorledes Sagen naturligen er kommen til at
gaae den Gang, som den nu er gaaet.
Alle den grønlandste Handels Indtagter og Ud-
gifter ere optagne i Finansloven for det paa-
gjældende Aar 1856—57; Statsrevisionen har
modtaget Regnskabet fra Indenrigsministeriet,
og Statsrevisionen har gjort Antegninger og
faaet dem besvarede af Indenrigsministeriet;
Udvalget har forefundet Statsrevisionens An-
tegninger og Ministeriets Besvarelser, og har
derefter gjort sine Bemærkninger og sine Ind-
stillinger derved. Den ærede Landstingsmand
har nu fuldkommen Ret i, at der iblandt de
Poster, hvorom der er Tale, vistnok findes ad-
skillige, som maae komme ind under Handels-
ansiggender; medens der i Posterne Nr. 13—14
kan paavises Udgifter, som efter hans Betragt-
ning af Forholdene maatte henhøre til den indre
Bestyrelse. Men affæet derfra, kan jeg, hvad
det reiste Spørgsmaal angaaer, for mit Ved-
kommende kun udtale min personlige Mening,
da jeg ikke har kunnet conferere med Udvalget
om en Gjenstand, der slet ikke har været under
Paataale der — og jeg skal kun tillade mig at
ytte, at jeg efter min personlige Mening sin-
der det mindre heldigt, om Sagen skulde her
afgjøres fra et saadant Synspunkt, som det
ærede Medlem har foreslaaet. Hvad enten det
er indre eller ydre Anliggender for Grønland;
hvad enten Statsrevisionens og Ministeriets
Opfattelse og Behandling af Sagen er rigtig
eller ikke, saa synes dog Spørgsmaalet selv ikke
at skulle finde sin Afgjorelse her under Stats-
revisionens Beretning, og jeg kan ikke see rettere,
end hvad enten man følger den ene eller den
anden Betragtning af det som Statsrevisionen
har givet Beretning om, saa er Statsrevi-
sionens Fremgangsmaade en Følge af Regjerin-
gens og slutter sig til denne. Regjeringen har,

kan man gjerne sige, forelagt Statsrevisionen
Sagen; denne har udtalt sin Bedømmelse af
den, men det forekommer mig, at selve Spørgs-
maalet om, hvorvidt Regjeringen har handlet
rigtig eller ikke, ikke kan finde sin Afgjorelse
hverken ved at man stemmer for Udvalgets
Indstillinger eller imod dem. Jeg skulde der-
for tillade mig, idetmindste foreløbig, indtil Sa-
gen kan tages under nærmere Overveielse i Ud-
valget, at fastholde den Indstilling, som Udvalget
har gjort.

Besværelse: Jeg skal i Anledning af, hvad
der er hirtet af den ærede første Landstings-
mand for 1ste Kred. (Andræ), tillade mig et
Par Bemærkninger. Jeg kan i det Hele taget
henholde mig til, hvad der er anført af den
ærede Ordfører, men som af ham allerede be-
mærket, har Spørgsmaalet, saaledes som det
er fremsat af den ærede Landstingsmand (An-
dræ) ikke været behandlet i Udvalget, og jeg
anseer det derfor for hensigtsmæssigt, at ogsaa
jeg, som Medlem af Udvalget, tilføiede et Par
Ord. Den Betragtning, som den ærede Lands-
tingsmand (Andræ) gjorde gjældende, var, at
der ikke skulde foreligge nogen grundlovmæssig
Berettigelse for Rigsdagen til at tage Bestem-
melse om disse Udgifter, forsaavidt de vedrøre
Grønland; idet han formeente, at Overstykket
af Grønland henhørte under Fællesmonarchiet,
og at som Følge deraf Rigsdagen ikke kunde
gaae ind paa at afgjøre de pecuniære Spørgs-
maal. Jeg skal ikke gaae ind paa denne Be-
tragtning af Sagen i dens Almindelighed; jeg
skal ikke gaae ind paa, hvorvidt det vilde være
hensigtsmæssigt, at Sagen var ordnet paa den
Maade, som er antydet af den ærede Lands-
tingsmand (Andræ), men det forekommer mig,
at han er bleven Deviset skyldig for, at den
Betragtning af Sagen, som han har formeent
at være den rigtige, er den for Diebliffet gjæl-
dende — hvorvidt den er rigtig, er et andet
Spørgsmaal — jeg troer ikke, det er blevet
godtgjort af den ærede Landstingsmand, at
hans Betragtning af Sagen er den med Hen-
syn til Lovgivningen gjældende.